

τῷ Τεμισβαρίῳ, Δανάβεώῳ τε καὶ Ἐρδελίῳ. Ἐπειτα οἱ Βλάχοι μιχθέντες μετὰ τῶν Σλαβῶνων, ἤρχησαν νὰ ὀνομάζων ἑαυτοὺς Σλαβωνο - Βλάχους, καὶ Βλαχο-Σλαβῶνες.

Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτῶν τῶν δύο τόπων τῆς Βλαχίας, Μολδαβίας καὶ Καραβλαχίας, τὰ ἀγίνω, ἀφ' ἑνὸς μέρους μὲν, διότι τὰ πράγματα αὐτῶν δὲν ἀποτείνονται εἰς τὸν σκοπὸν μας, ἀπ' ἄλλου δὲ, ὡς παραπονεῖται καὶ ὁ Σμεϊτζέλιος, ὅτι δὲν εἶναι οἱ περιγράψαντες τὰς πράξεις αὐτῶν Συγγραφεῖς. Ἡ τωρινὴ τὴν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων κατάστασις εἶναι δουλικὴ. Χάιρονται κἀποῖαν ἐλευθερίαν κατὰ τῆτο, ὅτι ἔχον τὴν ἰδίαν τῶν Ἡγεμόνας καὶ Ἐξουσιασάς *).

*) Μετὰ τὰς θουσίας τῷ Ρωσικῷ Κράτει διατῆς Συνθήκης τῷ Καϊναρτζικίῳ μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀπὸ 1774, ἡ Βλαχία καὶ ἡ Μολδαβία ἔλαβον τὴν προσασίαν τὴν, δια δὲ τῆς Συνθήκης τῆς Ἀδριανοπόλεως 1829 ἀνέψωσιν καὶ ἐσερέωσιν τῶν Δικαιω-